

Στα 200 π.Χ.

«Αλέξανδρος Φιλίππου και οι Έλληνες πλην Λακεδαιμονίων—»

Μπορούμε κάλλιστα να φαντασθούμε πως θ' αδιαφόρησαν παντάπασι στην Σπάρτη για την επιγραφήν αυτή. «Πλην Λακεδαιμονίων», μα φυσικά. Δεν ήσαν οι Σπαρτιάται για να τους οδηγούν και για να τους προστάζουν σαν πολυτίμους υπηρέτας. Άλλωστε μια πανελλήνια εκστρατεία χωρίς Σπαρτιάτη βασιλέα γι' αρχηγό δεν θα τους φαίνονταν πολλής περιωπής. Α βεβαιότατα «πλην Λακεδαιμονίων».

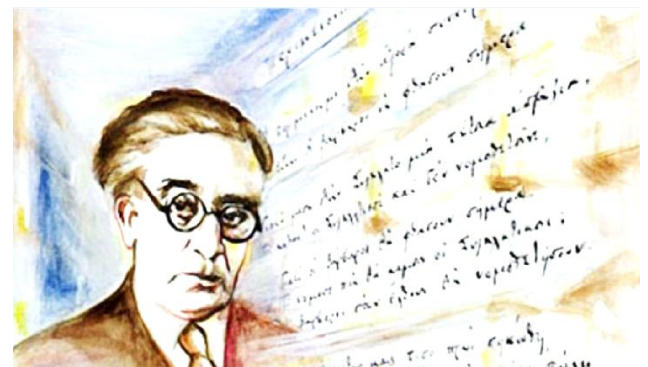
Είναι κι αυτή μια στάσις. Νοιώθεται.

Έτσι, πλην Λακεδαιμονίων στον Γρανικό· και στην Ισσό μετά· και στην τελειωτική την μάχη, όπου εσαρώθη ο φοβερός στρατός που στ' Άρβηλα συγκέντρωσαν οι Πέρσαι: που απ' τ' Άρβηλα ξεκίνησε για νίκη, κ' εσαρώθη.

Κι απ' την θαυμάσια πανελλήνιαν εκστρατεία, την νικηφόρα, την περιλαμπρή, την περιλάλητη, την δοξασμένη ως άλλη δεν δοξάσθηκε καμιά, την απaráμιλλη: βγήκαμ' εμείς· ελληνικός καινούριος κόσμος, μέγας.

Εμείς· οι Αλεξανδρείς, οι Αντιοχείς, οι Σελευκείς, κ' οι πολυάριθμοι επίλοιποι Έλληνες Αιγύπτου και Συρίας, κ' οι εν Μηδία, κ' οι εν Περσίδι, κι όσοι άλλοι. Με τες εκτεταμένες επικράτειες, με την ποικίλη δράσι των στοχαστικών προσαρμογών. Και την Κοινήν Ελληνική Λαλιά ως μέσα στην Βακτριανή την πήγαμεν, ως τους Ινδούς.

Για Λακεδαιμονίους να μιλούμε τώρα!

Κ. Καβάφης, Ποιήματα 1897-1933, Ίκαρος 1984

Δημιουργική γραφή

Διάλεξε μία από τις ακόλουθες εργασίες:

1. Γράψε ένα **διάλογο** μεταξύ δύο Σπαρτιατών πριν και μετά την πανελλήνια εκστρατεία.
2. Είσαι κάτοικος της Ασίας και **περιγράφεις** τον Αλέξανδρο σε μία σελίδα.
3. Γράψε έναν **μονόλογο** ενός Μακεδόνα που ακολουθεί τον Αλέξανδρο.
4. Πάρε **συνέντευξη** από τον Καβάφη και ρώτα τον γιατί έγραψε αυτό το ποίημα. Δώσε τις απαντήσεις που νομίζεις πως θα έδινε ο ποιητής.

Η σχέση του ποιητή με την **ιστορία** είναι από τις πιο σημαντικές παραμέτρους που φωτίζουν το έργο του. Ας κρατήσουμε, όμως, μια φράση από τον Δ. Πιερή, καθηγητή στο Πανεπιστήμιου της Κύπρου για μία άλλη πτυχή του μεγάλου μας ποιητή: «**Μάζευε λέξεις όπως ένας μάστορας μαζεύει πέτρες για να φτιάξει μια ξερολιθιά, χωρίς να ξέρει πόσες και ποιες θα χρειαστεί όταν έρθει η ώρα**».